

Žalované: Groupe Danone, Société Kro beer brands SA (BKSA), Société Evian eaux minérales d'Evian SA (SAEME)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Soudní dvůr de cassation – Výklad čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 2007 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (Úř. věst. L 382, s. 17; Zvl. vyd. 06/01, s. 177) – Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení – Provize, jež náleží obchodnímu zástupci, kterému je svěřena určitá územní oblast nebo skupina určitých zákazníků – Existence nároku na tuto provizi bez přímé nebo nepřímé kontroly zmocnitele nad obchody mezi třetí osobou a zákazníkem patřícím do územní oblasti svěřené obchodnímu zástupci

Výrok

První odrážka čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců musí být vykládána v tom smyslu, že obchodní zástupce, kterému je svěřena určitá územní oblast, nemá nárok na provizi z obchodů, které uzavřeli zákazníci patřící do této oblasti s třetí osobou, pokud se na nich přímo nebo nepřímo neúčastnil zmocnitel.

(¹) Úř. věst. C 69, 24.3.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. ledna 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgie) – N.V. Lammers & Van Cleeff v. Belgische Staat

(Věc C-105/07) (¹)

(Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Úroky zaplacené dceřinou společností z úvěru poskytnutého mateřskou společností usazenou v jiném členském státě — Překvalifikování úroků na zdanitelné dividendy — Nepřekvalifikování v případě úroků zaplacených společností-rezidentovi)

(2008/C 64/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: N. V. Lammers & Van Cleeff

Žalovaný: Belgische Staat

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Výklad článků 12, 43, 48, 56 a 58 ES – Vnitrostátní daňové právní předpisy překvalifikávající úroky zaplacené dceřinou společností z úvěru poskytnutého mateřskou společností-rezidentem jiného členského státu na zdanitelné dividendy, nikoli ale v případě úroků zaplacených společností-rezidentovi

Výrok

Články 43 ES a 48 ES brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jaké jsou předmětem věci v původním řízení, na základě nichž jsou úroky, které společnost-rezident určitého členského státu zaplatí členovi statutárního orgánu, který je společností usazenou v jiném členském státě, překvalifikovány na dividendy, a z tohoto důvodu jsou zdanitelné, jestliže na začátku zdanitelného období celková výše zúročitelných záloh převyšuje splacený kapitál zvýšený o rezervní fondy podléhající dani, zatímco jsou-li tyto úroky za stejných okolností zaplacený členovi statutárního orgánu, který je společností usazenou v tomtéž členském státě, tyto úroky nejsou překvalifikovány na dividendy, a z tohoto důvodu nejsou zdanitelné.

(¹) Úř. věst. C 95, 28.4.2007.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. ledna 2008 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-342/07) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/91/ES — Energetická politika — Úspora energie — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2008/C 64/18)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a B. Schima, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: N. Dafniou, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech ustanovení nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 1, s. 65; Zvl. vyd. 12/02, s. 168)

Výrok

1) Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala správní a právní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov, a v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Usnesení Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

(Věc C-421/06) (¹)

(Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Rozsudek Soudního dvora, který konstatuje neplatnost ustanovení Společenství — Povinnosti orgánů — Veterinární a hygienický dozor — Krmné směsi — Uvedení na etiketě hmotnostních procent krmných surovin použitých v krmné směsi s odchylkou $\pm 15\%$ od prohlášené hodnoty — Zákaz uvést spotřebitele v omyl)

(2008/C 64/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fratelli Martini & C. SpA, Cargill Srl

Žalovaní: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Ministero della Salute, Ministero delle Attività Produttive

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Účinky rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04 (ABNA Ltd a další), který konstatuje částečnou neplatnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/2/ES ze dne 28. ledna 2002, kterou se mění směrnice Rady 79/373/EHS o oběhu krmných směsí a zrušuje směrnice Komise 91/357/EHS (Úř. věst. L 63, s. 23; Zvl. vyd. 03/35, s. 245) – Povinnost orgánů přijmout nový akt

Výrok

1) Článek 1 bod 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/2/ES ze dne 28. ledna 2002, kterou se mění směrnice Rady 79/373/EHS o oběhu krmných směsí a zrušuje směrnice Komise 91/357/EHS, který stanoví povinnost uvést na etiketě krmných směsí hmotnostní procenta krmných surovin použitých v krmné směsi s odchylkou $\pm 15\%$ od prohlášené hodnoty, co se týče těchto procent, je třeba vykládat tak, že není v rozporu s články 8 a 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, jejichž cílem je zejména zabránit tomu, aby etiketa a obchodní úprava krmiv vedla k uvedení spotřebitele v omyl.

2) Vzhledem k tomu, že čl. 1 bod 1 písm. b) směrnice 2002/2 stanovil samostatnou povinnost, která nesouvisí s povinnostmi stanovenými ostatními ustanoveními této směrnice, prohlášení neplatnosti uvedeného ustanovení Soudním dvorem v rozsudku ze dne 6. prosince 2005, ABNA a další (C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04), nevytvořilo právní vakuum nebo nekonzistentnost, které vyžadují, aby orgány Společenství přijaly věcné změny směrnice 2002/2.

V každém případě neplatnost ustanovení Společenství vyplývá přímo z rozsudku Soudního dvora, který ji konstatuje, a přísluší jak orgánům, tak soudům členského státu, aby z toho vyvodily důsledky v jejich vnitrostátním právním řádu.

(¹) Úř. věst. C 326, 30.12.2006.